

عنوان مقاله:

تنازع در دستور زبان فارسی و عربی

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی تحقیقات بنیادین در مطالعات زبان و ادبیات (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

زهره قربانی مادوانی - استادیار زبان و ادبیات عربی دانشگاه علامه طباطبایی

خلاصه مقاله:

تنازع در علم نحو، اصطلاحا به معنای درگیری دو عامل بر سر یک معمول است. این مبحث اگرچه در زبان عربی مورد توجه خاص دستورنویسان قرار گرفته اما در دستور زبان فارسی کمتر مورد توجه قرار گرفته است. این در حالی است که تنازع در زبان فارسی از گستردگی بیشتری نسبت به زبان عربی برخوردار است. چرا که تنازع بین مسند الیه و سایر ارکان جمله در زبان فارسی جایز و در زبان عربی ممکن نیست. این مقاله می کوشد، در ابتدا به بیان تنازع در زبان فارسی بپردازد و سپس انواع آن را هر دو زبان عربی و فارسی برشمارد. این مقاله با نگاهی جامع به ارتباط بین دو مبحث حذف و تنازع و بر شمردن تفاوت ها، بر این باور است که هر تنازعی زیر مجموعه ای از حذف است، به گونه ای که هر تنازعی را می توان حذف دانست اما هر حذفی را نمی توان تنازع دانست. گرچه مهم ترین تفاوت بین آن دو، حذف معمول در صورت وجود قرینه است.

کلمات کلیدی:

تنازع، زبان عربی، زبان فارسی، حذف

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:<https://civilica.com/doc/785808>